

lige er Medlem af Udvalget, tilstrækkeligt har godtgjort. Jeg skal dog ikke paa Kjøbstadernes Vegne beklage mig derved, da jeg erkjender, at det er til Fordeel for vort Skatte- og Regnskabsvæsen, at endeel Statter og Paabud, som hidtil have været udredede paa forskjellig Maade, deels af Landet og deels af Kjøbstæderne, nu ere samlede og faldne paa begge, omendssjældt ikke i et saa nøiagtigt Forhold, som det var ønskeligt; men det, jeg vilde udtale, er: at Kjøbstæderne med Længsel ville imødesee den Omordning af Indqvarteringsvæsenet, som ved Motiverne til Lovudkastet er stillet i Udsigt, og jeg skal derfor indstændigt anbefale denne Sags Fremme hos det høitagtede Ministerium. Der kan saameget mindre, som Børnepligten er bleven almindelig, være nogen Grund til, at Kjøbstæderne skulde vedblive at bære Byrden af Natural-Indqvarteringen imod en aldeles utilstrækkelig Godtgjørelse derved. Jeg tør haabe, at man vil sætte sig det som Maal, at Tropperne skulde blive casernerede i Kjøbstæderne, ligesom det nu er Tilfældet i Kjøbenhavn, istedetfor, at de i Kjøbstæderne have maattet lægges hos Indvaanerne; men indtil dette kan skee, mener jeg, at Godtgjørelsen for Indqvarteringen, hvad enten den præsteres af Landboere eller Kjøbstadbeboere, bør være fuldstændig, og Udgifterne derved udredes af Statskassen, ligesom andre Udgifter til Forsvarsvæsenet.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som udtalte dette Dnsse om Omordningen af Indqvarteringsvæsenet, gjorde det selv i den Form, at han antog, at Troppernes Casertering var den Maade, som man helst maatte see at komme til. Jeg vil fremhæve dette Punkt alene fordi deraf fremgaaer, at den endelige Ordning af Indqvarterings-

væsenet staaer i nøie Forbindelse med Spørgsmaalet om Armeens Organisation, og Spørgsmaalet om, hvor Tropperne skulde henlægges. Jeg er vel ikke aldeles sikker paa, at denne Forbindelse mellem disse to Spørgsmaal er saa indgribende, at det skulde være ganske umuligt at gjøre noget midlertidigt til Forbedringen af det Indqvarterings-System og Systemet for Godtgjørelsen derved, som vi hidtil have haft; men paa den anden Side er det dog klart, at disse Forhold staae i en saa nær Forbindelse med hinanden, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør fremstykke en Reform af Indqvarteringsvæsenet, noget maa afhænge af, om der er en endelig Udsigt til en Omorganisation af vort hele Hærvæsen, og at der selvfølgelig er flere Omstændigheder, som maae tages i Betragtning.

Bregendahl: Jeg har ikke under Sagens 3die Behandling stillet noget Forslag til Forandring i det Resultat, som blev vedtaget ved 2den Behandling om Fordelingen af Statterne mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne, fordi jeg ikke antog, at et saadant Forslag vilde kunne vinde Majoritet for sig her i Salen, og fordi det i det Væsentlige maatte slutte sig til det Forslag, som blev forkastet ved 2den Behandling; men idet vi nu skulle afstemme, om Loven skal vedtages eller ikke, saa har jeg vel ikke det Haab, at jeg skulde kunne formaae Majoriteten i Forsamlingen til at forkaste Loven; men jeg vil dog ikke undlade at erklære, at jeg agter at stemme imod Loven og kortelig angive Grunden, hvorfor jeg stemmer imod den. Grunden, hvorfor jeg stemmer imod Loven, er væsentlig den, fordi jeg ikke vil gjøre en unødigt eller unødvendig Gjærning.